

84/1919 Sb.

Zákon

ze dne 25. února 1919

Jímž se ministr financí zmocňuje, aby provedl nařízením okolkování bankovek a soupis jmění za účelem uložení majetkové dávky.

Vyhlášeno dne 25. února 1919, datum poslední novelizace 25. února 1919

Na základě usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Bankovky Rakousko-uherské banky obíhající v území Československé republiky budtež opatřeny kolkem rovnajícím se jednomu procentu jejich nominální hodnoty. Ministr financí se zmocňuje, aby tento kolkový poplatek vybrati dal, v uvážení hodných případech jej slevil, aby některé druhy bankovek z tohoto okolkování vyloučil, část bankovek předložených k okolkování, které pro oběh pravděpodobně nutny nejsou, nejvýše však 50%, z oběhu stáhl a tyto zpět nevydané bankovky prohlásil za státní záručitelnou zápůjčku se strany věřitele nevypověditelnou, se strany státu kdykoli splatnou. Zápůjčky této nesmí býti použito k výdajům státním. Zápůjčka jest mezi živými nepřevoditelná, nezastavitelná a nezabavitelná a bude možno platiti jí budoucí dávku z majetku. Úrok stanoví se jedním procentem.

§ 2.

Po skončení okolkování bankovek mají jen bankovky kolkované kolkem Československé republiky nucený oběh v území Československého státu. Ministr financí se zmocňuje, aby některým druhům nekolkovaných bankovek až na další ponechal nucený oběh.

§ 3.

Ministr financí se zmocňuje, aby zakázal Rakousko-uherské bance další rozmnožování žirových účtů a aby zjištěné účty do státní správy převzal.

§ 4.

Veškeré v území Československé republiky se nalézající válečné půjčky rakouské a uherské, jakož i pokladniční poukázky Rakousko-uherské banky budtež sepsány a označeny a ministr financí se zmocňuje, aby vybíral u válečných půjček evidenční poplatek 40 haléřů za kus, u pokladničních poukázek Rakousko-uherské banky půlprocentní poplatek z jmenovité hodnoty.

§ 5.

Veškeré peněžní vklady (na vkladní knížky, poukázky, běžné účty, bezúročná deposita, žirové účty a p.) u peněžních : jiných ústavů a bankovních domů, dále podíly členské a závodní u společenstev, družstev, spolků a p., neknihovní pohledávky budtež přihlášeny a budiž vybírán ministrem financí z obnosu, na jaký vklad 1. března 1919 po připsán úroku do 31. prosince 1918 zněl, půlprocentní poplatek evidenční. Soupis tento budiž proveden pod sankcí, že vklady, podíly a pohledávky neknihovní, které nebudou do tří měsíců řádně a na pravého majitele přihlášeny, propadají ve prospěch státu. Vklady, podíly, neknihovní pohledávky nepřihlášené nesmějí býti vůbec vypláceny, výplata řádně přihlášených může býti obmezena ministrem financí až do výše 50%.

§ 6.

Cenné papíry cizozemské a domácí jakéhokoli druhu (obligace, dluhopisy, akcie, priority a p.) mimo papíry v § 4 uvedené budtež sepsány a označeny. U všech papírů může ministr financí vybírat evidenční poplatek půlprocentní z jmenovité hodnoty. Ministr financí se zmocňuje, aby zakázal převod a zástavu cenných papírů neoznačených, dočasně zakázal výplatu kuponů, neb vázal ji na splnění podmínek a to jak u papírů domácích, tak cizozemských. Ze cizozemské pokládají se všechny cenné papíry, jichž kapitál nebo úrok jest splatný mimo území Československé republiky.

§ 7.

Ministr financí se zmocňuje, aby provedl soupis zlata a stříbra, mincovaného i nezpracovaného, zlatých i stříbrných mincí domácích i cizích oběžných, obchodních i z oběhu vzatých, dále cizozemských papírových peněz. Ministr financí může naříditi, aby každý přednosta domácnosti pod přísahou složenou za následků určených na křivou přísahu trestním zákonem podrobně přiznal tento druh jmění svého a příslušníků své domácnosti, nebo prohlásil, že jmění tohoto druhu vůbec nemá.

§ 8.

Ministr financí se zmocňuje, aby nařídil soupis veškerého dobytka, hospodářských strojů, s budovami nespojených strojů, různých vozidel, surovin, polotovarů a zásob zboží, přiznání veškerých obnosů, kteréž od 1. srpna 1914 až do 28. února 1919 včetně vydány byly za účelem opatření si drahokamů, perel, skvostů, vzácných koberců a tkanin, hudebních nástrojů, uměleckých, ozdobných a jiných předmětů přepychových, jakož i sbírek (včetně jednotlivých předmětů z nich). Při soupisu může býti nařízeno, aby přiznávající přesně udal, kdy a od koho předměty koupil.

§ 9.

Ministr financí se zmocňuje, aby provedl soupis pojistek životních na kapitál a důchod, nařídil okolkování všech pojistek a provedl soupis pojistek na zásoby zboží uloženého neb dopravovaného. Poplatek evidenční určuje se na 1 K za kus.

§ 10.

Všechny podniky k veřejnému účtování povinné a všechny osoby právnické mají povinnost sestaviti k 1. březnu 1919 likvidační bilanci dle pravidel, jež určí ministr financí zvláštním výnosem.

§ 11.

Okolkování bankovek a soupisy majetku, jak uvedeny jsou v ustanoveních předcházejících, provádějí se za účelem uložení dávky z majetku. Každý majitel takového majetku jest povinen podati přiznání dle vzorce, který bude vydán nařízením. Majetek příslušníků domácnosti přizná přednostu domácnosti současně s majetkem vlastním.

§ 12.

Osoby, které v území republiky Československé bydlí, nebo nejméně jeden rok se zdržují, jsou povinny přiznati všechen majetek, tedy i onen, který leží mimo území Československé republiky. Ostatní osoby jsou povinny přiznati jen jmění, které mají na území Československého státu.

§ 13.

Kdo přiznání nepodá nebo učiní v něm falešná nebo neúplná udání, nebo kdo nesprávně udá osoby k podání přiznání povinné, trestá se vězením, od 1 dne do 6 měsíců. Stejnému trestu podléhá ten, kdo k zatajení nebo zavlčení jmění soupisu podrobeného napomáhá nebo svádí. O přiznání platí obdobná ustanovení § 5 cís. nařízení ze dne 16. března 1917, z. ř. č. 124.

Ministr financí se zmocňuje, aby uložil těm, kdož přiznání činí, aby je stvrdili přísahou pod následky trestního zákona. Nesložená nebo odepřená přísaha pokládá se za doznání nesprávnosti nebo neúplnosti přiznání.

Přiznání může býti vynuceno pokutou pořádkovou až do výše 5000 K, která může býti dle potřeby od úřadu daně vyměřujícího opětně uložena. O rekursu rozhoduje zemský finanční úřad s konečnou platností.

§ 14.

Veškeré zjišťování jmění děje se dle stavu ze dne 1. března 1919. Každý občan usedlý v Československé republice má při zjišťování jmění svědeckou a znaleckou povinnost a zbavuje se při svém svědectví mlčelivosti, pokud zákonem uložena není, povinnosti zachovati obchodní tajemství, a neplatí pro něho jako svědka ustanovení § 153 tr. ř., nemůže však ani sám ani osoby v § 152 tr. ř. uvedené býti stíhán trestně, disciplinárně nebo důchodkově, vyjde-li z jeho svědecké výpovědi, že buď on sám nebo osoby v § 152 tr. ř. jmenované dopustily se nějakého trestního činu.

§ 15.

Ministr financí se zmocňuje, aby za účelem urychleného provedení těchto opatření zavedl občanskou pracovní

povinnost pro úřady veřejné a osoby i ústavy soukromé, nadal je právy a povinnostmi úředních osob a ústavů a poskytl jim právo rekvisice potřebných předmětů a nutných úkonů k dosažení těchto úkolů, aby provedl potřebná dočasná omezení po stránce osobní i hospodářské, aby stanovil výjimky ze zákona o nedělním klidu a ze zákona o osmihodinné době pracovní, aby ku provedení jednotlivých svých nařízení stanovil tresty na penězích a svobodě, aby s těmito tresty mohla býti spojena ztráta živnostenského oprávnění a propadnutí předmětů řádně nepřihlášených ve prospěch Československého státu.

§ 16.

Ministr financí se zmocňuje, aby nařízením ustanovil, za jakých podmínek může odpadnouti dodatečná daň nebo trestní stíhání ohledně dosavadních nesprávných neb neúplných udání při vyměřování všeobecné nebo zvláštní daně výdělkové, daně z příjmů, daně důchodové a vojenské taxy.

§ 17.

Národní shromáždění zvolí ze svého středu sedmičlennou komisi pro kontrolu opatření zákonem tímto učiněných.

§ 18.

Provedení tohoto zákona ukládá se ministru financí.

§ 19.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Rašín v. r.